

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/217/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202814
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8314202814.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu NOTAX CONSULTING spol. s r.o., so sídlom Fidlíkova 3, Humenné, IČO 36472166, zastúpenej JUDr. Petrom Nízky, advokátom so sídlom AK Námestie slobody 2, Humenné, proti žalovanému Fragaria Plus, s.r.o., so sídlom Zbudská Belá 57, IČO 44510527, zastúpenej advokátskou kanceláriou Krahulec, s.r.o., so sídlom Hlavná 25, Trnava, o určenie práva užívať pozemok, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu v Humennom, č.k. 11C 35/2014-133 z 19.8.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie okrem výroku o zastavení konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 92,80 eur do 30 dní od doručenia odpisu tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podaním z 28.7.2014 oznámi súdu, že berie svoj návrh v celom rozsahu späť a požiadal o vrátenie zaplateného súdneho poplatku. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 až 3 O.s.p..

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p..

Výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil ustanovením § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca uviedol, že nezavinil zastavenie konania. Žaloba bola podaná dôvodne a keď žalobca zistil, že žalovaný podal 10.7.2014 rovnakú žalobu, ktorá je totožná aj pokiaľ išlo o účastníkov konania aj pokiaľ išlo o predmet sporu bolo zbytočné, aby prebiehali dve konania a z toho dôvodu sa rozhodol zobrať žalobu späť. Keďže sa súd prvého stupňa nedostatočne zaoberal dôvodmi späťvzatia žaloby, rozhodnutie je nezákonné.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj žalovaný, ktorý namietal výpočet náhrady trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, keďže súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z tarifnej odmeny, ktorá prináleží úspešnému účastníkovi konania, nie z hodnoty sporu, ktorá je určená sumou 7.541,6 eur, ale z neoceniteľného predmetu sporu, a teda z 1/13 výpočtového základu za rok 2014 vyhlášky č. 655/2004

Zb.. Neprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovať skutkový stav pod normu hmotného alebo procesného práva, ktorá v hypotenzii nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Keď súd prvého stupňa konštatoval, že v danom prípade nie je možné vychádzať pri výpočte tarifnej odmeny za úkon zo sumy, o ktorú bola žalobcovi znížená platba od poľnohospodárskej platobnej agentúry. Keďže predmetom konania nebolo zaplatenie tejto sumy, ale určenie práva užívať pozemok. Vôbec neuviedol, z ktorej právnej normy pri takomto závere súd prvého stupňa vychádzal a ako konkrétnu právnu normu aplikoval. Uznesenie teda nie je riadne odôvodnené, a preto aj v tejto časti nepreskúmateľné. Súd v Slovenskej republike vrátane Najvyššieho súdu aj v prípadoch, keď nejde o žalobu na plnenie, ale o určovací žalobu, priznávajú úspešnému účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa skutočnej hodnoty vecí. V tejto súvislosti je potrebné poukázať napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, 2Cdo 202/2007, 5Cdo 55/2009 a tak vychádzať z hodnoty vecí a z § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Zb.. Hodnotu práva v peniazoch vyjadril priamo žalobca v žalobe, ktorú podal 6.3.2014, keď v čl. 2 v rámci odôvodnenia naliehavého právneho záujmu o určení jeho práva užívať pozemok uviedol, že platobná agentúra mu platbu znížila o 7.541,6 eur. Podľa § 16c ods. 2 zákona č. 543/2007 Zb. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v poľnohospodárstve a rozvoji vidieka, ak sa v konaní pred súdom preukáže, že jeden zo žiadateľov o podporu mal v čase rozhodnutia právo užívania k pôde a sú zachované lehoty podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, platobná agentúra obnoví konanie o vyplatenie podpory. Priamym dôsledkom prípadného úspechu žalobcu v spore by bolo, že poľnohospodárska platobná agentúra obnoví konanie o vyplatení podpory a vyplatí mu podporu vo výške 7.541,6 eur. Podľa Ústavného súdu SR pre aplikáciu § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky 655/2004 Zb. v spojení s § 80 písm. c/ O.s.p. ma rozhodujúci význam najmä v ňom uvedené slovné spojenie, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. V danom prípade sa domnieva, že táto okolnosť je zrejmá, preto navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a priznať trovy konania z hodnoty 7.541,6 eur za trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 588,91 eur.

Odvolačný súd prejednal rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ustanovením § 212 ods. 1, 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že tak odvolanie žalobcu ako aj odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a na základe neho aj dospel k správne právnemu záveru a na týchto okolnostiach, tak skutkových, ako aj právnych sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu vo vzťahu k nesprávne rozhodnutiu o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 veta 2 O.s.p., odvolací súd poukazuje na to, že k späťvzatiu žaloby došlo zo strany žalobcu podaním z 28.7.2014, v ktorom sa konštatuje, že týmto podaním berie predmetný návrh späť a žiada zastaviť konanie. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku ak bolo konanie zastavené. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Preto tvrdenia žalobcu v odvolaní, že súd prvého stupňa rozhodol nezákonne preto, že sa dostatočným spôsobom nevyporiadal s dôvodmi, ktoré viedli žalobcu k späťvzatiu žaloby a tým dôvodom mala byť tá skutočnosť, že žalobca zistil, že 10.7.2014 podal na tom istom súde žalovaný rovnakú žalobu, kde predmet konania je totožný a totožní sú aj účastníci konania len v opačnom procesnom postavení, neobstojí. Nevyplýva to z jeho podania, na ktoré v odvolaní poukázal. Okrem toho situácia, ktorú uvádza v odvolaní žalobca neznamená to, že došlo k zastaveniu konania dôvodne zo strany žalobcu, keď zistil, že žalovaný podal takúto istú žalobu a že by bolo nesprávne, aby prebiehali na tom istom súde dve rovnaké konania. Táto okolnosť je v rozpore s ustanovením § 83 O.s.p. z ktorého vyplýva, že ak by nastala táto situácia, že boli podané dve rovnaké žaloby medzi rovnakými účastníkmi konania a rovnakým predmetom sporu, bola by to prekážka litispendencie a toho dôvodu potom súd prvého stupňa by konanie zastavil a to v prípade neskoršie podanej žaloby, to znamená v danom prípade zo strany žalovaného. Preto „starosť žalobcu“ o to, aby neprebíhali na tom istom súde dve rovnaké konania nie je dôvodné, nie je na mieste a nezodpovedajú zistené skutočnosti priznaniu náhrady trov konania § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V danom prípade správne súd prvého stupňa postupoval v tom,

že použil ustanovenie § 146 ods. 2 veta 2 O.s.p., keďže žalobca ako pán sporu sa rozhodol, že zobral žalobu v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia, ale ak by aj uviedol dôvody totožné s dôvodmi uvedenými v odvolaní, nebolo možné postupovať v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Pokiaľ išlo o odvolanie žalovanej strany, ktorá namietala správnosť výpočtu tarifnej odmeny patriacej advokátovi za poskytnutú právnu službu žalovanému podľa vyhlášky č. 655/2004 Zb., pri možnosti zistiť hodnotu sporu bez väčších problémov, keďže samotný žalobca v žalobe uvádzal, že bol ukrátený o sumu 7.541,6 eur, odvolací súd sa domnieva, že tento argument neobstojí. Z obsahu podanej žaloby a hlavne žalobného petitu vyplýva, že žaloba bola podaná na určenie, že žalobca ma právo užívať konkrétny pozemok špecifikovaný v predmete žaloby. Ako dôvod podania žaloby uvádzal, že určiť toto právo je v jeho záujme, keďže potom čo súd prvého stupňa bude konštatovať oprávnenosť užívania pozemku na poľnohospodárske účely, poľnohospodárska platobná agentúra by obnovila konanie o poskytnutie podpory pre žalobcu pri deklarovanej výmere 20 ha. Už z tohto argumentu vyplýva, že práve výrok súdu prvého stupňa o tom, že žalobca ma právo užívať špecifikovaný pozemok na poľnohospodárske účely by znamenal len určenie takejto oprávnenosti v prospech žalobcu, nie samotnú výplatu z finančných prostriedkov. Až na základe úspechu žalobcu by posudzoval iný správny orgán by rozhodoval o výške poskytnutej podpory.

Preto sa odvolací súd domnieva, že neobstoja argumenty žalovaného týkajúce sa toho, že namiesto § 11 ods. 1 písm. a/ O.s.p. mal použiť ustanovenie § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Súd prvého stupňa riadne uviedol dôvody prečo neurčoval tarifnú odmenu za úkon zo sumy, o ktorú bola žalobcovi znížená platba od poľnohospodárskej platobnej agentúry, ale z neoceniteľného predmetu sporu, keďže predmetom konanie bolo právo užívať pozemky. S týmto záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, úkony boli priznané v rozsahu, ako ich uplatnil žalovaný vo vzťahu k príprave a prevzatíu zastúpenia a dvoch písomných podaní, vrátane režijného paušálu a 20 % DPH.

Preto odvolací súd v celom rozsahu uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., s tým, že ani jeden z účastníkov, ktorý sa odvolal voči výroku o trovách konania nemal vo veci úspech, a preto náhradu trov v tomto konaní žiadnemu z nich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.